

LETTER TO THE EDITOR / EDİTÖRE MEKTUP

A New Concept in Human Development: Established Adulthood

İnsan Gelişiminde Yeni Bir Kavram: Yerleşik Yetişkinlik

Asil Ali Özdoğru¹

To the Editor,

The developmental approach constitutes a fundamental perspective in the science and practice of psychology and psychiatry. The developmental approach is of considerable importance and utility for research and applications in individual and community mental health. According to the lifespan developmental approach, human development is shaped not only by early life experiences but also by experiences and life events in adulthood. Social and societal changes in the world in the last century have led to the emergence of new concepts and theories about adult development.

The concept of established adulthood, developed in the field of adult development, provides an up-to-date perspective on the general experiences and difficulties experienced by adults in their thirties and forties. This new concept, put forward by Mehta, Arnett, Palmer, and Nelson (2020), is a continuation of the emerging adulthood (18-29) theory previously developed by Arnett (2000). It is emphasized that the established adulthood period (30-45) differs from emerging adulthood and middle adulthood in terms of physical health, cognitive development, well-being, and work-life balance. In this period, often characterized as a particularly demanding phase of life, the term 'career-and-care-crunch' is suggested to describe adults feeling caught between the responsibilities of their work and family lives. This crunch influences adult romantic relationships and varies based on gender and social class.

Studies on established adulthood in Türkiye are quite limited and warrant further investigation. In the study of Miski Aydın et al. (2023), it was found that work-family conflict and perceived stress played a mediating role in the relationship between overparenting and well-being in working mothers in established adulthood. On the other hand, Yalçınkaya's (2024) study showed that the level of acceptance and involvement that emerging adults perceived from their parents was significantly higher than that of established adults.

Some demographic changes in Türkiye in the last 22 years, such as the increase in the life expectancy at birth from 69 years to 77 (TÜİK, 2024a), the increase in the average age of first marriage from 23 to 26 for women and from 26 to 28 for men (TÜİK, 2024b), and the increase in the annual average age of mothers giving birth from 27 to 29 (TÜİK, 2024c), are indicative of developmental shifts within society. Considering the role of social change, normative history-graded influences, and intergenerational differences in individual development, there is a need for a more in-depth theoretical and methodological analysis of the established adulthood concept through studies conducted in Türkiye.

Sincerely,

¹Assoc. Prof. Dr., Marmara University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Psychology, Kadıköy, Istanbul, Türkiye, E-mail: asil.ozdogru@marmara.edu.tr, Orcid Id: 0000-0002-4273-9394

Address of Correspondence/Yazışma Adresi: Asil Ali Özdoğru, Marmara University, Göztepe Campus, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Psychology, 34722 Kadıköy, Istanbul, Türkiye, E-mail: asil.ozdogru@marmara.edu.tr.

Date of Received/Geliş Tarihi: 30.10.2024, **Date of Revision/Düzeltilme Tarihi:** 04.06.2025, **Date of Acceptance/Kabul Tarihi:** 23.06.2025, **Date of Online Publication/Çevrimiçi Yayın Tarihi:** 25.06.2025

Citing/Referans Gösterimi: Özdoğru, A. A. (2025). A New Concept in Human Development: Established Adulthood. *Cyprus Turkish Journal of Psychiatry & Psychology*, 7(2), 212-213.

© 2025 The Author(s). Published by Cyprus Mental Health Institute / Cyprus Turkish Journal of Psychiatry and Psychology (www.ktpdergisi.com). This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 license which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, provided the original work is properly cited and is not used for commercial purposes. <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Sayın Editör,

Psikoloji ve psikiyatri bilim ve pratiğinde gelişimsel yaklaşım temel bir bakış açısı teşkil etmektedir. Birey ve toplum ruh sağlığı araştırma ve uygulamalarında gelişimsel yaklaşım oldukça önemli ve işlevseldir. Yaşam boyu gelişim yaklaşımına göre insan gelişimi sadece erken dönem deneyimleri tarafından değil yetişkinlik dönemindeki deneyim ve yaşam olayları tarafından da şekillenmektedir. Son yüzyılda dünyada yaşanan sosyal ve toplumsal değişimler yetişkin gelişimine ilişkin yeni kavram ve kuramların ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Yetişkin gelişimi alanında geliştirilen yerleşik yetişkinlik kavramı otuz ila kırklı yaşlardaki yetişkinlerde görülen genel deneyim ve zorluklara güncel bir bakış açısı sağlamaktadır. Mehta, Arnett, Palmer ve Nelson (2020) tarafından ortaya konan bu yeni kavram, Arnett'in (2000) daha önce geliştirdiği beliren yetişkinlik (18-29) kuramının devamı niteliğini taşımaktadır. Yerleşik yetişkinlik döneminin (30-45) fiziksel sağlık, bilişsel gelişim, iyi oluş ve iş-yaşam dengesi açısından beliren yetişkinlik ve orta yetişkinlikten farklılaştığı vurgulanmaktadır. Yaşamın yoğun bir zaman dilimi olarak değerlendirilen bu dönemde yetişkinlerin iş ve aile hayatlarının sorumlulukları arasında kalmalarına yönelik kariyer ve bakım sıkıştırması (career-and-care-crunch) terimi önerilmektedir. Bu sıkıştırmanın yetişkinlerin romantik ilişkilerine yansıdığı ve cinsiyet ve sosyal sınıfa göre farklılık gösterdiği belirtilmiştir.

Türkiye'de yerleşik yetişkinlik ile ilgili yapılan çalışmalar oldukça sınırlı ve gelişime açıktır. Miski Aydın ve arkadaşlarının (2023) çalışmasında yerleşik yetişkinlik dönemindeki çalışan annelerde iş-aile çatışması ve algılanan stresin aşırı ebeveynlik ile iyi oluş arasındaki ilişkide aracı rol oynadığı bulunmuştur. Yalçinkaya'nın (2024) çalışması ise beliren yetişkinlerin ebeveynlerinden algıladıkları kabul ve ilgi düzeyinin yerleşik yetişkinlerinkinden anlamlı derecede daha yüksek olduğunu göstermiştir.

Türkiye'de son 22 yılda doğuştan beklenen ortalama yaşam süresinin 69 yıldan 77'ye yükselmesi (TÜİK, 2024a), ortalama ilk evlilik yaşının kadınlarda 23'ten 26'ya erkeklerde ise 26'dan 28'e yükselmesi (TÜİK, 2024b) ve doğum yapan annelerin yıllık ortalama yaşının 27'den 29'a yükselmesi (TÜİK, 2024c) gibi bazı demografik değişimler gelişimsel açıdan toplumda yaşanan değişimlere işaret etmektedir. Toplumsal değişim, normatif tarihsel etkiler ve kuşaklararası farkların bireyin gelişimindeki rolü göz önüne alındığında yerleşik yetişkinlik kavramının Türkiye'de yapılacak çalışmalarla kuramsal ve yöntemsel açıdan daha derinlikli bir şekilde incelenmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

Saygılarımla.

References

- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist*, 55, 469–480.
- Mehta, C. M., Arnett, J. J., Palmer, C. G., & Nelson, L. J. (2020). Established adulthood: A new conception of ages 30 to 45. *American Psychologist*, 75(4), 431–444. <https://doi.org/10.1037/amp0000600>
- Miski Aydın, E., Metin-Orta, I., Metin-Camgoz, S., & Aksan, N. (2023). Does overparenting hurt working Turkish mother's well-being? The influence of family–work conflict and perceived stress in established adulthood. *Journal of Adult Development*, 30, 131–144. <https://doi.org/10.1007/s10804-022-09408-5>
- Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) (2024a). *Hayat Tabloları*, 2021-2023. <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Hayat-Tabloları-2021-2023-53678>
- Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) (2024b). *Evlenme ve boşanma istatistikleri*, 2023. <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Evlenme-ve-Bosanma-Istatistikleri-2023-53707>
- Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) (2024c). *Doğum İstatistikleri*, 2023. <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Dogum-Istatistikleri-2023-53708>
- Yalçinkaya, Z. (2024). *Beliren ve yerleşik yetişkinlik dönemlerindeki kadınlarda ebeveyn tutumları ve ilişki doyumu arasındaki ilişkide öz yeterliğin aracı rolü* (Yüksek Lisans Tezi). Bahçeşehir Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.